

portretten

deze vrouwen
hervonden hun

kracht

Het zit niet altijd mee. Hoe je met een probleem omgaat, is voor iedereen anders. Deze drie ijzersterke vrouwen hebben elk hun eigen weg gevonden.

Marianne Kimmel (50) had in haar jeugd te maken met seksueel misbruik. Inmiddels heeft ze dat een plek kunnen geven door er veel over te praten. Met haar stichting Project Speak Now wil ze dit onderwerp bespreekbaar maken.

“Vanaf jonge leeftijd werd ik seksueel misbruikt door mijn vader. Als hij 's avonds mijn slaapkamer in kwam, wist ik al hoe laat het was. Ik voelde me thuis vreselijk onveilig en kon voor mijn gevoel bij niemand terecht met mijn verhaal. Het misbruik heeft tot mijn tiende aangehouden. Ik ben toen door mijn vader onderdeel geworden van een groepsverkrachting, waarbij ik uiteindelijk buiten westen raakte. Dit moment was het allergrootste trauma van mijn leven en uiteindelijk ook mijn redding omdat het misbruik hierna stopte.

Zo op het diepste niveau in je vertrouwen te worden beschaamd, door een van de personen die je nou juist zou moeten kunnen vertrouwen, heeft me ongelooflijk beschadigd. Ik werd daarna lange tijd door allerlei angsten voor alles en nog wat geleid. Het was een lange moeilijke weg om weer een beetje op te krabbelen. Over zoiets heenkomen doe je niet. Het blijft altijd onderdeel van wie je bent, al heb je het verwerkt en een plek gegeven. Het heeft ook lange tijd mijn leven beheerst. In hoe ik naar mensen keek, hoe ik me gedroeg, hoe ik me voelde, alles. Ik was overall bang voor, kreeg paniekaanvallen. Rond mijn twintigste vond ik mijn uitvlucht in werk. Ik begon mijn eigen bedrijf op het gebied van internet. Ik had er veel succes mee en vond er ook erkenning in. Maar ik werkte toen zo hard om de verkeerde redenen, dat ik uiteindelijk niet anders kon dan mijn verleden onder ogen zien. Ik besloot mijn bedrijf te verkopen en met mezelf aan de slag te gaan. Ik merkte ook hoe het mij hielp te helen door erover te praten. Dus toen ik een paar jaar geleden werd gevraagd om mijn verhaal te vertellen op televisie, vond ik dat doodeng, maar deed ik het toch. Op dat moment heb ik ook mijn stichting opgericht, juist om andere slachtoffers van seksueel misbruik te helpen voorbij de angst en schaamte te gaan. Ik vind het geweldig dat ik nu in staat ben mijn negatieve ervaring om te zetten in iets positiefs en daarmee anderen te helpen. Ik heb er een boek, *Ondersteboven*, over geschreven, waarmee ik voor mezelf het boek heb kunnen sluiten. Nu kan ik zeggen dat het seksueel misbruik in mijn jeugd een herinnering uit het verleden is geworden. Er is een stuk rust gekomen, ook al was de weg daarnaartoe lang. Ik heb dit jeugdtrauma zover mogelijk geheeld en ben van overleven naar leven gegaan.”

**‘erover praten
heeft me
geholpen weer
te helen’**

